

פרשת שמיני – פרה

אפר פרה אדומה, המטהר מטומאת המת- חזקוני: "החמירה התורה בטומאת המת מכל הטומאות שבעולם, כדי שלא יהיו בני אדם מצויין אצל מתייהם מתוך חיבתן, ויצטערו יותר מדי, או כדי שלא יהיו דורשין אל המתים ובעלי האוב".

הדינים ומנהגי הקבורה, כפי שמקובלים היום בכל קהילות ישראל קרוב לאלפיים שנה. נראים כאילו מכוונים לכך שלא יהיה שימור לגוויה המתה כך שתכלה מהר ככל האפשר. עובדה המורה ללא ספק כנגד פולחן המתים של העולם האלילי.

המת העטוף בהילה של מסתורין גורר התיחסות המלווה ברטט של קדושה הרבה יותר מאשר האדם החי. המת כאילו מגשר בין עולם החיים לעולם העליון, וכך הופך לאליל. אותם דינים ומנהגים של קבורת המת כפי שנתגבשו בהלכה, מטרתם להרחיק מקרב ישראל את פולחן המתים.

(מתוך "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע"-ישעיהו לייבוביץ')

מוציאים ב' ספרי תורה, בראשון קוראים שבע קרואים בפר' שמיני. בשני מפטיר בפרשת חוקת: "זאת חוקת התורה" (במדבר יט, טז). ההפטרה "ויהי דבר ה' אלי (יחזקאל לו, טז) אין אומרים אב הרחמים. (לוח א"י הר' טוקציינסקי)

שעור פרשת השבוע-נחום לנדאו

ימי החול		שבת	
4.51	זמן תפילין/טלית	17.32	הדלקת נרות
		17.40 ב'	מנחה א' 14.00
8.41	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור
17.57←17.54	שקיעה	6.45	שחרית א'
13.15	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
17.45	מנחה וערבית	11.30	קידוש
18.14	צאת הכוכבים	13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	17.50	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	18.28	צאת השבת

שבת
 שלום

כרשת פרה – מנה ומדוע?

כחלק מארבע הפרשיות המיוחדות שאנו קוראים בחודש אדר, נקרא השבת את פרשת פרה אדומה (תחילתה של פרשת חוקת) העוסקת בדיני כשרותה של הפרה האדומה, הליך הכנת אפר הפרה ודיני הטהרה מטומאת מת. פרשת פרה נקראת בשבת שלפני פרשת החודש (בד"כ בשבת שלאחר פורים, אבל לא תמיד). עם צאתו של חג הפורים אנו נכנסים לשלושים הימים שלפני חג הפסח, וכפי שלימדו אותנו חז"ל, וכך פותח השולחן ערוך את הלכות פסח (סימן תכט סעיף א): "שואלין בהלכות פסח קודם לפסח שלשים יום".

בזמן שבית המקדש היה קיים, וכל ישראל עלו לרגל שלוש פעמים בשנה, היו צריכים להיטהר מטומאת מת כדי שיוכלו להקריב את קרבן הפסח בי"ד בניסן, ולאכלו יחד בליל ט"ו בניסן, ליל הסדר. מכיוון שהליך הטהרה מטומאה זו אורך לכל הפחות שבעה ימים, אנו קוראים פסוקים אלו כדי להזכיר לכולם להתחיל ולהתכונן לקראת הפסח - "להזהיר את ישראל לטהר, שיעשו פסחיהן בטהרה" (רש"י מגילה כט ע"א). לדעת מקצת מהפוסקים חיובה של קריאת פרשת פרה הוא מן התורה, כמו פרשת זכור שקראנו בשבוע שעבר.

רגילים אנו להגדיר את מצוות פרה אדומה בפרט ואת הלכות טומאה וטהרה בכלל כחוק וציווי שאין בו הגיון וטעם, אבל הרמב"ם מטעים גם עניינים אלו. על פי דבריו, אין כל איסור לאדם רגיל להיטמא (להוציא כהנים שאסורים להיטמא למתים). הטומאה איננה עבירה אלא **מצואות** שמחייבת את האדם להתרחק מן הקודש והמקדש. מדוע רוצה התורה שנתרחק ממקום המקדש? על כך עונה הרמב"ם (מורה הנבוכים חלק ג פרק מז):

שהכונה כולה היתה במקדש להתחדש בו התפעלות לבא אליו ושיירא ויפחד, כאמרו את מקדשי תיראו, וכל דבר נכבד כשיתמיד האדם לראותו יחסר מה שבנפש ממנו וימעט מה שהיה מגיע בגללו מן ההתפעלות, כבר העירו החכמים ז"ל על זה הענין ואמרו שאין טוב להכנס למקדש בכל עת שירצה, וסמכו זה לאמרו 'הקָר רָגְלֶךָ מִבֵּית רַעַף' (משלי כה, יז), ומפני שהיתה זאת הכונה, הזהיר השם יתברך הטמאים מהכנס למקדש עם רוב מיני הטומאות, עד שכמעט שלא תמצא אדם טהור רק מעטים, כי אם ינצל ממגע נבלה לא ינצל ממגע אחד משמנה שרצים הנופלים תמיד בבתים ובמאכלים ובמשקים, והרבה פעמים ירמסם האדם דרך הליכתו, ואם ינצל מזה לא ינצל ממגע נדה או זבה או זב או מצורע או משכבם... ואפילו הטהור מאלו הטומאות לא הותר לו להכנס למקדש עד שיעריב שמשו, ולא הותר לו להכנס בלילה למקדש... ויהיה זה כולו סבה להתרחק מן המקדש ושלא ידרכו בו בכל עת, וכבר ידעת אמרם אין אדם נכנס לעזרה לעבודה ואפילו טהור עד שהוא טובל, באלו הפעולות תתמיד היראה ויגיע ההתפעלות המביא לכניעה המכוונת.

על פי דברי הרמב"ם הטומאה אינה קשורה לחטא ורוע. דינים אלו נועדו ליצור מצואות שתקשה על המעוניין להיכנס למקדש, וכך יתגדל כבוד הבית. קריאת פרשת פרה בספר השני (מפטיר) מחייבת גם להפטיר הפטרה שקשורה לנושא. הפסוקים מספר יחזקאל עוסקים בגאולה העתידה לבוא, עת יקבץ הקב"ה נפוצותינו מכל הארצות ויטהר את עם ישראל כולו - "וְנִזְכַּרְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם סְהוּרִים וְסִהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם. וְנִתַּתִּי לָכֶם לֶב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם וְנִסְרַתִּי אֶת לֶב הָאֲבָן מִבְּשַׁרְכֶם וְנִתַּתִּי לָכֶם לֶב בָּשָׂר" (יחזקאל לו, כה-כו). עד שיבנה הבית השלישי ותחודש בו העבודה, נתעורר בקריאת פסוקי פרשת פרה לטהר את ליבנו ולבער את החמץ שנמצא בין החורים והסדקים שבו.

הרב ארי' סו

בליל שבת - בין קבלת שבת לערבית, נשאנו תפילת הודיה בניצוחם של הרב ארי ודובי גינזברג, על מנת הגשמים היפה לה זכינו בפרק הזמן הקריטי לאחר תקופת היובש שאיימה על שדותינו ומטעינו. לאחר התפילה העביר הרב ארי שיעור 'שיבת-למדני' לרגל שבת 'זכור' במהלכו הספקנו להתעמק ולסיים עמוד גמרא שלם כולל רש"י ותוספות - בתוך עשרים דקות!.. לא סתם קראנו ברפרוף ובפיזור הדעת כדרך 'בעלי בתים' שתורתם אינה אומנותם, אלא התפלפלו ודרשנו כל מלה ואות!.. ולא יצא מהשיעור, אף לא אחד או אחת, זקן או צעיר, למדן או בטלן שלא הבין את עמוד הגמרא על בוריו ועשה לעצמו הנחות!.. ובכן רבותיי, מדובר בנס של ממש שלא נודע עד כה בשום בית מדרש. מימי 'שם ועבר', דרך התנאים הקדושים ועד לימינו אנו, לא נודע על קיומה של מסכת זו שהתגלתה 'פנים אל פנים' לרב ארי ונמסרה רק לנו. ומהם ענייניה ולמה בזמן הלימוד כולם צחקו? רמוז.. כל כולה -- "שפתיים יישקו!"

בשבת - העלתה גילי זיוון בשיעורה את דרכי ההתמודדות של המסורת היהודית עם הצו של 'מחיית עמלק'. התחלנו בפרשנות הריאליסטית - המצווה מלחמה חסרת פשרות כנגד רוע חסר פשרות. חד וחלק! המשכנו בפרשנות סמלית- המתייחסת לעמלק כרעיון - 'דעת דסטרא אחרא'. על פי פרשנות זו עלינו למחות את מורשתו, לא במלחמה של ממש, אלא בעליונות מוסרית-רוחנית וגדיעת כל רעיון המסמל את דרכו של עמלק. סיימנו בפרשנות חסידית - המדמה את עמלק ליצר הרע השוכן בקרבנו, אותו יש למחות ובכללו הרוע המצוי בתוכנו וגורם לנו להתאכזר לחלשים ולהתנכל לזרים בבחינת: "מה ששנא עליך אל תעשה לחברך..". כחלק מהפרשנות הסמלית, הועלו דבריו של הרב משה עמיאל (פולין 1883- תל אביב 1946) הרואה את המלחמה בעמלק 'הפוך על הפוך'. מה כוחו של עמלק ומה הוא מסמל? - מיליטריזם! אם כך עלינו להילחם בעצם רעיון המלחמה המסמל את מורשתו של עמלק. עלינו להילחם נגד המלחמות בכלל! מעניין כיצד רעיון מקורי זה פועל בזמן אמת..

ואולי כדאי שנציע דרך נוספת למלחמה בעמלק - באמצעות הפרשנות ה'פוסט נאיבית' - שלוקחת בחשבון כי האסטרטגיה של עמלק נשענת על רגישותנו המצפונית ומגבלתנו המוסרית/חוקית לפעול כנגדו במלוא העצמה. בהתאם לנסיבות הוא שופע חיוכים, מתחנף ומלקק (עם - הלך) במטרה לעורר בנו את מידת הרחמים ולמשוך אותנו עמוק אל תוך רשתו. ממש כפי שקראנו בהפטרה - "ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג **מעֲדַנְת**" (שמואל א'-ט"ו). לפיכך עלינו 'למחות' כל רגש אמפטיה והבנה כלפיו עד שיחזור בתשובה שלמה אז נוכל לתת לו צ'אנס ואף לגיירו! על פי ההיתר הלכתי שהתקבל מאז שסנחריב בבל את האומות. כפי שצוטט בשיעור ממסכת סנהדרין (צ"ו) - "מבני בניו של המן לימדו תורה בבני ברק"..

במוצאי שבת - ערב פורים, נשמעה קריאת המגילה בשלושה מוקדים: בבית הכנסת קרא- יוסי לוי, בחדר האוכל- אליהוא שנון ומאוחר יותר בבית המדרש- איתי וויס. לאחר מכן יצאנו ברב עם לכיוון אולם הספורט, המשמש בפעם הראשונה את נשף הפורים, להשתתף ולחזות במופע הפורים - "עוף לי גוף ליי". אם חששנו שבעקבות המצב הביטחוני וגודל האולם, יהיו קרחות פה ושם - חששנו היה לשווא.. את האולם גדש קהל נפלא שהתיישב כמעט בכל מקום אפשרי על הכסאות וביניהם, על פי ההנחיות כמובן, והמתין בדריכות לתחילת המופע..

עוד בהכרזת ה'בוקר טוב' המנומנמת וקריאתו של התרנגול על רקע הצליל הראשון, הבין הקהל הנכבד שברגע זה, הולך להיות כאן 'שפיץ' של מחזה.. בן רגע, הצטרפנו לשירה העליונה בה הציגו המשרתים את הנפשות הפועלות, כלומר מה שמו של כל שחקן, ולמה הוא הופיע שם, אבל ברמז, רק קורטוב! - עם התוספת "בוקר טוב-ב, בוקר טוב": שרמון, שרוצר, טוחן הכפר, בת הטוחן, חצרונית, חדרונית, המלך ואיש-קטן ששמו המפורש נשמר

כ: 'סודכמוס' במחזה.. התזמורת המלכותית הרשמית שנגניה המחוננים דילגו בקלות מיכלי ראשון' ליכלי שני ולא דילגו אף תו! הנעימה את הערב, ובראשם מנצחת פנומינאלית-בינלאומית מהשורה הראשונה. הבימוי, העיבודים המוזיקליים, השחקנים, התפאורה, התלבושות, התאורה, ההגברה, האיפור, הכוריאוגרפיה, ההפקה, הצילום, הכרוז הדרמטי, התזמורת, הרקדנים- כולם משלנו!! בניהולה הבלתי מעורער של וועדת תרבות. סעד ממלכתנו שמחה וצוהלת, מי ינחש את שמו של המחזה הבא? היא שואלת.. בתום ההצגה, פרש הקהל למשתאותיו: הנשים המפוזות – למועדון, הגברים המכרכרים - לרחבת בית המדרש והעייפים והנרפים - ברכו את חבריהם ב'לילה טוב' וחלמו על זהב, או אולי על קש..

ביום ראשון- חג הפורים, התקיים היריד המסורתי והפעם בסגנון 'המערב הפרוע'. הפקתם של ילדי כיתה ח' ומדריכותיהם המסורות: גיל פיש ושירית לנדאו ובסיוע בנות השירות הלאומי ניכרה היטב בשטח בדאגה ובתשומת לב מרבית לכל הפרטים עד לאחרון שביניהם. יישר כוחכם! סעודת הפורים אף היא התקיימה בחדר האוכל כהלכתה, והפעם שינוי דרמטי- לא עוד הגשה לשולחנות אלא מזנון פתוח וחופשי כיד המלך! גם דברי תוכן וענייני היום, ליוו את סעודת המצווה. ליפא נשא את דבריו, חד חידות, קד קידות והתרוצץ 'כמו פעם' בין יושבי השולחנות, בעוד תרצה אורן נשאה בתורה - דברים מפולפלים ומחכימים. – מדווח יורם פולק.

בבית הרב - התקיימה משעת בין ערביים ועד לצאת החג הילולה של ממש. תחילה זרמו החוגגים טיפין טיפין, המשקה נמזג במשורה, החברים שישבו בניחותא שרו שירים משמחים ותיבלו אותם בדברי תורה סדורים ומחודדין. היו גם נשים מסורות שעשו יקר לבעליהן והצטרפו אליהם, עם עין הפקוחה היטב על המתרחש.. אולם, ככל שנקף הזמן וחלפו השעות, התגבר זרם החוגגים, הותר רסן המשקה ונפתחו בקצב הבקבוקים, היושבים קמו לשירה וריקודים סוערים, חלקם עומדים בזכות עצמם וחלקם נשמטים ונתמכים, ודברי התורה שנאמרו שם, הפכו ליותר ויותר משובשים ומטושטשים..

ביום שני- שושן פורים, יצאו חניכי בני עקיבא בראשותה של יהב הקומונרית לכרך הגדול- באר שבע. שם שימחו החניכים ומדריכיהם את החיילים שפגשו בתחנה המרכזית המשופצת והחדשה המתהדרת בשם: "הטרמינל". משם עברו ל'קניון הנגב'- למשחק "חפש את המדריך". המדריכים אותרו, החניכים נהנו, והפעילות נרשמה כמוצלחת במיוחד. בערב חגגו תלמידי התיכון במסיבת תחפושות סוערת, בה נטל על עצמו כל אחד מהם לייצג אישיות, רעיון או מושג הקשורים בסעד. היו שם.. גרשום, מוישה'ליה, מיקי וחנצ'ה, 'רוח סעד', 'מבשלות ילדים', גן הקטוסים, 'הטיל', 'המתבן' ושאר דמויות ססגוניות. בתום הפעילות העניקו התיכונים סטים, באמצעות תיבות הדואר, מדליות ואותות הערכה לאנשים אשר הם חפצים ביקרם, על פועלם בקיבוץ. לסיום קיבלו כולם חולצות המשבחות ומהללות את סעד. ממשרדיה של נעמה רוטנברג - נוימן ושות', נמסר: שהאווירה היתה מעולה, פטריוטית ומרוממת.

אריאל סאסי מדווח, על עגלת משלוחי המנות לחיילים שעלתה על גדותיה. מי שזכו בה היו חיילי גבעתי המשרתים בסמוך לזיקים וביניהם נצר למשפחת קום, שקיבלו את המשלוחים המושקעים מידי המסורות. עוד בטרם סיים את מלאכתו נמלאה העגלה שוב, והפעם זכו בה חיילי הגדס"ר המשרתים בנחל עוז.

יורם קימלמן

הט"ף בעקבות הרבניט: "מסע המושבות"

הארוע המסקרן של משלחת הרבנים שיצאה למה שמכונה "מסע המושבות", שהתקיים בחודש מרחשוון תרע"ד, הינו ארוע שצריך להבינו על רקע אותם ימים שבעיקרם קשורים ליחסים בין בני הדור הישן שחי בארץ ישראל באותה תקופה של טרום מלחמת העולם הראשונה, לבין אנשי העלייה השנייה. אנשי העלייה השנייה שעיקר האידיאולוגיה שלהם שללה את היהודי בגולה וצורת חייו שם, נטו להסיר מעצמם כל סממן שיזהה אותם עם הבית שעזבו ובמיוחד דמות היהודי הגלותי, ובאו לבנות את היהודי החדש היושב על אדמתו ועובד עבודת כפיים.

הרעיון לצאת למסע בא לפי קריאתו של הרב קוק ולמרות שלא היה ברור אם תוכל להיות שפה משותפת בין שני העולמות שהראשון מעונין לשמור על מסורת של אלפי שנים, לעומת הצד השני שדרכו מסמלת את ההשתחררות מאותה מסורת שבה הם רואים את הסיבה למצוקת היהודים בארצות בהם חיו.

הרב קוק שהבין שללא יוזמה שתיצור הסכמה כלשהי בין שני עולמות של אותו עם הצליח לשכנע קבוצת רבנים שיש לעשות מעשה בכדי למצוא מכנה הכי משותף שיאפשר חיים נסבלים בין יהודי אחד למשנהו. וכך הפך ה"מסע" למפגש בין הקצוות, ולרוב נתקבלו האורחים בסבר פנים יפות על ידי המתיישבים שכיבדו את רום מעמדם, והרבנים מצידם ניסו ל"התגמש" ולהבין את אורח חייהם של המארחים.

ואנו, כדי להבין ולראות את אשר קרה ב"מסע" – יצאנו לסייר וללמוד בעקבותיהם.

קשה להשוות את "מסענו" בעקבותיהם הן מפאת הזמן הקצר – יומיים – הן בגלל התנאים המודרניים (רכבת, אוטובוס...) ובהשוואה לימים ההם כשהמסע שלהם ארך כחודש ימים, על גבי סוסים, עגלות, סירה בכנרת ועוד אמצעי תחבורה אנאכרוניסטים של אותם הימים. ביקורנו באותן מושבות היה יותר במבט היסטורי ושמחנו להיפגש בכמה מצאצאי המתיישבים שהרשימונו בתיאורים כאילו אישיים מאותם הימים.

ראשית סיירנו בגני הברון רוטשילד, מקום בו הוא קבור ושם הבנו את חלקו הגדול בטיפוח המושבות ותמיכה במתיישבים בייחוד בשנים הראשונות לעלייתם לקרקע. משם המשכנו ל"זכרון" בסיוור רגלי. בזכרון יעקב – זמרון, התרשמנו בבית העלמין המקומי מתוצאות החיים הקשים שהביטוי שלהם בלט בקברים רבים שנכרו באותם ימים, וביניהם קברים רבים של ילדים שלא עמדו בקשיי הזמן ומחלות שונות עשו בהם שמות. בית הכנסת מאותה תקופה שופץ מאז, והסיפור העיקרי בקשר לרבנים האורחים, מאיר במקצת את הקושי של המשלחת בהיתקלם בתופעה שנאלצו להימנע מהיכנס לבית הכנסת משום שהבמה מוקמה ליד ארון הקודש וזה לדעתנו של הרב קוק דומה לכנסיה והוא וחבריו סרבו להיכנס לשם עד שיעבירו את הבמה למרכז האולם.

במרחביה הבנו את ההתלבטויות של אנשי המקום שבין הראשונים היו רבים דתיים או שעדיין זכרו את בית אבא, אבל למרות החברה המסתייגת מכל סממן דתי, הם שמחו לקבל חיזוק רוחני ודאגה לצרכים בנושאי דת (שוחט, מוהל...)

דברים באותה רוח קלטו הרבנים ברוב המקומות אליהם הגיעו. בכפר תבור – היא מסחה, בפוריה בכנרת, ראש - פינה ויסוד- המעלה ולמרות המפגש עם בני עמם, יהודים במוצהר אך בעלי אידיאולוגיה אוניברסאלית ידעו אנשי החבורה שאפילו המעט שהם מסוגלים להשפיע בכך יהיה זה שכרם.

ציטוטים מיומנו של אחד הרבנים, הרב יונתן הלוי הורוביץ ממחישים לנו במקצת את אשר ראו עיניהם ולא לשביעות רצונם: "ילדים וילדות לומדים בעירבובייה...הלימוד הדתי לקוי לגמרי...בא לפנינו נער בן י"ב מתלמידי ביה"ס והנה החומש זר לו ולא ראהו מעולם...מחינוך של חובת התפילה אינם יודעים כל עיקר...המצב הדתי של הפועלים הצעירים פרוץ...באכסניה ביקשנו מזוזה ולא מצאנו.. בית התבשיל של הפועלים מתנהג בלא כשרות ובאי שמירת שבת...ועוד כהנה וכהנה.

אבל, למצער, ישנם בהמושבה (מדובר ב"מושבה" חדרה) כט"ז בעלי בתים חרדים הדורשים חינוך הגון המתאים לרוח יהודי כשר..." אלה ועוד ציטוטים רבים כמותם ישנם ביומנו של הרב הורוביץ.

ישנם תאורים רבים ונרחבים על אותו ארוע שלא היה לו המשך משום שבסמוך לו פרצה מלחמת העולם הראשונה שקטעה, במידה מסוימת, את היזמה. (הכוונה הייתה מלכתחילה לקיים מסעות דומים פעם בכמה שנים) וכך, אנו משתתפי הטיול, זכינו לחוות ולשמוע מפי צאצאי אותם חלוצים פרק בהיסטוריה של הארץ המתחדשת.

מילה טובה מתחייבת למארגני הסיורים האלה שמקרבים אנשים רבים בארץ להכיר בתמצית משהו מתורתו והגותו של הרב קוק ומקצת מפעולותיו. תרומתו במסגרת תפקידו להבנות בין הציונות החילונית כפי שביטאו אותם החלוצים שהחזירו את היהודי לעבודת הכפיים, לבין אותה ציונות שרוצה לשמר את מסורת היהדות של לימוד התורה יחד עם יישוב הארץ זכו להערכה רבה.

זכינו ליומיים מהנים ומעשירים, ותודה לצוות שיזם לצרף אותנו למסע...

רחל ושי אבירט

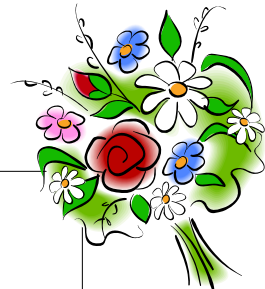
הודעה אוועדת ותיקים - ניקוי לפסח תשע"ד

גם השנה ועדת ותיקים עומדת לארגן עזרה בניקיון לקראת פסח על ידי בני משק הלומדים בישיבה ובנות תיכון שמעוניינים בכך.

עדיין אין לנו פרטים מדויקים על הימים בהם הם יעבדו. כשנדע- נודיע ונתלה דף הרשמה על לוח המודעות.

כל מי שמעוניין בעזרת הבנות שייפנה לאריאלה כהן בהקדם.

ברוריה אורן ואריאלה כהן

למשה אולן, בהאיצק לאבורות - מלף טוב
"אשרי המתנדב בלף ולפס חפצה"
ברכות מקהילת סעד ומכל שבת אולן המורחה

'מועדון הסרט הטוב'

ביום שני 24/3/14 בשעה 17:00

יוקרן במועדון לחבר הסרט: **לצוד פילים**

שלושה זקנים וילד, מוצאים עצמם תקועים ביחד בבית אבות בירושלים בסרט "לצוד פילים". מצד אחד הילד (גיל בלנק) שהוא גאון מבריק, אבל חסר יכולת חברתית, מצד שני סבא שלו [ששון גבאי], אותו לא פגש מעולם, איש לח"י שהקים את המדינה ולא מאמין בדמעות. איתם, החבר הכי טוב של הסבא מימי המחתרת, (מוני מושונב), מלא יצרים ותשוקה שכבר לא תתממש, ודוד אנגלי (פטריק סטיוארט) שחקן שייקספירי, מתוסכל וחסר כל שחייב מאתיים שלושים ושתיים אלף יורו. אבל יש דבר אחד שבכל זאת מאחד אותם - הם רוצים לשדוד בנק ביחד. הם רוצים לנקום בממסד שלא משלם פיצויים לילד על מות אביו, רק כי ככה כתוב באותיות הקטנות. והם רוצים את הכסף כדי להגשים חלום אחד אחרון של כל אחד מהם.

ישראל (2013), **שפת הסרט**: עברית ז'אנר: ישראל, קומדיה, **במאי**: רשף לוי
שחקנים: ששון גבאי, מוני מושונב, סיר פטריק סטיוארט, גיל בלנק, צביקה הדר, יעל אבקסיס, משה איבגי

כולם מוזמנים!**הודעה מאחון תחפושות**

מחסן התחפושות יפתח להחזרת תחפושות.

את התחפושות יש להחזיר כשהן נקיות ושלמות, עד שבועיים לאחר הפורים.

אנא השיבו את מה שלקחתם בהקדם והימנעו מתשלום קנסות על איחורים או על אובדן ונזקים.

מועדי הפתיחה:

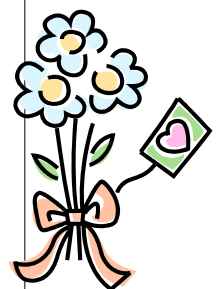
- מוצש"ק פר' שמיני, 22/3, 20:30-21:30
- יום שני, כ"ד אדר ב', 26/3, 16:30-17:30
- מוצש"ק פר' תזריע, 29/3, 21:15-22:15

וצדת תרבות וסחר סמיט

לרחל סימון ולכל המשפחה
 מלא טוב להולדת הנינה - בר
 נכדה לאדי ולאביבה סימון
 בת לאלי וליופא סימון

ברכות

לצורי סימון
 שסיים בהצלחה
 קורס ארוך ומפרך של השייטת
 ברכותינו מקרב לב
 גאים בך עד מאד!
נוות חנו

צל"ש לקהילה רגע אחרי הפורים

ימים סוערים עברו עלינו בימים רביעי וחמישי קודם הפורים וכלל לא היה ברור כיצד נזכה לממש את ימי הפורים הסמוכים. אני שמח וגאה על כך, שלמרות המתח הרב והחששות, חוסנה הטבעי של קהילתנו איפשר את קיומם של אירועי הפורים הן ביום שישי בבית הספר, הן ברוב עם במוצאי שבת במופע המושקע "עוץ לי גוץ לי" והן ביריד הגדול ביום ראשון. אשרינו שיש לנו חוסן שכזה! יישר כח גדול לכל העוסקים במלאכה ואציין במיוחד את חמי רכזת התרבות הבלתי נלאית ואת כיתה ח', בנות השרות ומדריכות החטיבה על הפקת היריד "תחת אש".

ועוד תודה בשולי הפורים

לקראת חג הפורים קיבלו חיילינו ובנות השירות, שי מסניף האגודה למען החייל בשדות נגב. השי כלל תיק גב קטן ותופינים בתוכו. תודה לפאולה קנטורי העומדת בראש הסניף ולראש המועצה מר תמיר עידאן על היוזמה והדחיפה. אנחנו מקווים להמשך שיתוף פעולה מבורך עם האגודה למען החייל לרווחת חיילינו.

ואם במועצה עסקינן...

לפני כשבועיים התקיים ערב במועצה תחת הכותרת: "סיכום שנת העבודה 2013". במהלך הערב סקרו ראש המועצה ומנהלי המחלקות את פעילותם בצורה רחבה. אמנם הערב היה קצת ארוך ולא כל הבאים "שרדו" עד הסוף, אך בעיניי היה זה מהלך מרענן של שקיפות ונראות ציבורית כראוי לגוף ציבורי. ברכת יישר כח לתמיר עידאן שמוביל את שינוי הגישה במועצה.

"קרנב פסח" או שחיטת פרות קדושות...

אמרו חז"ל: "שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלושים יום". ללא ספק אחד הענפים אשר עובר מהפכה בכל פסח ועמל קשה לקראת החג, הוא ענף המזון. השנה, בעקבות יוזמה של הרב ארי, תשתנה בע"ה היערכות המטבח. הכוונה היא להכשיר את המטבח בצורה מרוכזת במהלך יומיים ולמעשה, בכל השבוע הסמוך לפסח, נאכל בחדר אוכל בצורה מסודרת, אוכל כשר לפסח (כולל קטניות), ללא סנדוויצים ועם פחות כלים חד פעמיים. בעקבות שינוי משמעותי זה, התייטר הצורך בקיומה של "סעודת ליפא" שנולדה מאילוץ של המערכת ומחוסר אפשרות לקיימה בתוך חדר אוכל.

ענף המזון פנה להנהלת הקהילה ולצוות תקומ"ה (צוות תאום קהילה ומפעל המזון) לקבל החלטה בנושא. לאחר דיון ארוך ולמרות הקושי הסנטימנטלי הרב בביטולה של מסורת עתיקת יומין זו, הוחלט לבטל את הסעודה ולהגיש ארוחת בוקר רגילה וכשרה לפסח בחדר אוכל, כמו בכל הימים שלפני. הטורח הרב שבארגון הסעודה והלחץ על הענף בימים שממילא לחוצים ועמוסים, לא נראה לנו מצדיק את קיומה של הארוחה, למרות כל הצער הנוסטלגי שבדבר, אשר בא לידי ביטוי גם בדיון. חשוב היה לנו לפרסם את ההחלטה מספיק מוקדם, כדי שכל מי שצריך הכנה נפשית והיערכות מחודשת עם ה"שאריות" יוכל לעשות זאת בזמן.

"כל דיכפין" או פתיחת הלב והדלתות

ישנם מספר חברים בודדים בקהילתנו, אשר מעת לעת מוצאים עצמם לבדם בשבת. בדיון שקיימתי עם רותי שליון, רכזת צוות פרט וחנוש, רכזת סיעוד ורווחה מצאנו לנכון להאיר נקודה זו ולפנות לציבור הרחב, להיות ערים לצורך, בארוח אותם חברים בודדים לסעודות שבת וחג. מי שרוצה ומעוניין ליטול חלק בעשייה קהילתית חשובה זו, מוזמן לפנות ליושנה דביר, שקיבלה על עצמה בימים אלה, את ריכוז פעילות ההתנדבות בקהילה.

אוירה של שבת...

לאורך כל השנים, מקובל בסעד להקפיד ולהוציא את הרכבים לקראת שבת לחנויות המרכזיות ולהותיר את המרחב הציבורי שלנו נקי מרכבים. אמנם, מדובר במעשה סימבולי, אך אני מודה שהוא משרה אוירה של שבת ורוגע. לאחרונה, חוזרים ונשנים מקרים של רכבים הנשארים בכבישים הפנימיים, למגינת ליבם של רבים. אני חוזר ופונה לכולנו, בואו נקפיד ונעשה מאמץ, גם על רכבינו הפרטיים וגם על רכבי האורחים שלנו וכמה דקות לפני כניסת השבת נוודא שזכרנו להעבירם לחנויות המרכזיות.

קול ששון וקול שמחה

חתונת דוד פולק עב"ל נורית שופר תתקיים בע"ה, ביום שלישי שהוכפל בו כי טוב, ר"ח ניסן (01/04/14) כאן בסעד. הזוג בוחר את צעדיו ובינתיים יחלק את עיתותיו בין גבעת שמואל לסעד. מזל טוב מעומק הלב!

שבת שלום

וימים של שקט ובטחה לכולנו

נחום אגדאל

יכרחו אט שקד אגדאל

לא יודעת מה איתכם, אני, ממש השתכנעתי מכתבתה של סלעית בעלון האחרון. צר לי שהדברים לא ניכתבו לפני האספה - כך היתה אפשרות להתייחס אליהם כמרכיב מהותי במרחב ההחלטות באותו ערב. אמנם סלעית הסבירה את זווית ראייתה שלה והציעה הצעה מנוגדת להצעת הממסד, אך אני אישית לא הבנתי לעומק את התובנות, ההשלכות, המימד החברתי ותחושת התיסכול המלווה את אותן המשפחות. [ניתן להניח שאיני היחידה שנזקקה לפירוט נוסף]. גם תשובתו של עופר- לא נתנה מענה לכל אלה. איני רואה בדברים שחטנות וודאי שלא מחטף. דווקא בחירת תאריך היעד [15.4 חודש בלבד מזמן ההחלטה] - נראית בעייתית.

מאחר וכך ומאחר וכבר הוחלט אשר הוחלט, ברצוני להניח לפתחם של האחראים 'הצעה של בדיעבד' לדיון נוסף. לא נעלה את תמריץ המענק למשפחות הבונות בשכונת שקד מ40,000 ל50,000 גם אם יגדל מספר המשפחות המבקשות לבנות שם מ10 ל14. את אותו סכום [140,000] ניתן למשפחות שתחלטנה עד תאריך מסויים לבנות בשכונת מנגו.

ברור לי שאין בהצעה זו מענה כלכלי להשקעה האדירה בתשתיות שהונחו בשכונת שקד, אך מאידך נראה לי שהיא צודקת יותר ונכונה יותר עבורנו מבחינה חברתית [עידוד הטרוגניות גילאית גאוגרפית, צמצום הפערים בנטל הכספי המושת על המשפחות בשני האזורים ועוד... כפי שפורט בדברי סלעית]. ויהיה בצעד זה מקצת תיקון למעוות.

דליה רוצי

ועוד עניין ממש, אבל ממש לא קשור- תודה גדולה לכל השותפים להפקת ההצגה בפורים. היה מקסים והעלה ניחוח נוסטלגי להצגות הילדים מפעם. אין עליכם!!!

מהלכי פעולה

לחברים שלום,

נשפי פורים חלפו עברו להם בשמחה ועליזות עד דלא ידע, והנה ממש בשער כבר מתחילות ההכנות לחג הפסח. אמנם טרם ערכנו סיכומים ודיוני הענפים על ביצועי שנת 2013 בהנהלת המשק עדיין לפנינו, אך אוכל כבר היום לומר ברמה די גבוהה של ביטחון, כי ברוב רובם של הענפים עמדנו ביעדי התכנית ובחלק מן הענפים אף בוצעו הדברים טוב יותר באופן משמעותי מן התכנית. בסך כל הפעילות המשקית, הביצועים עומדים על כ- 10% מעל היעדים והמטרות שעיצבנו בתוכנית. נראה כי התגברנו על התוצאות המאוד לא מחמיאות שחוונו בעונת 2012.

המטייל ברחבי המשק יכול לראות את הפעילות הרבה המתבצעת על הגגות. צוותי התקנה של פנלים לייצור חשמל סולרי מרכיבים מערכות על הגגות של הרפת, בית הקירור בגזר ובסיפן. זה מכבר אישרנו בהנהלת המשק הקמה של תריסר מערכות יצור של חשמל ירוק סולרי. הפרויקט מתבצע בשותפות עם חברת "נופר" ביחס של 75% סעד, 25% חברת נופר (השקעות, הכנסות ורווח – כמובן ללא חלוקה במקרקעין). אנו מקווים כי כל האתרים יחלו לפעול בתחילת חודש אפריל, ויפיקו חשמל נקי, הכנסות וגם רווח צנוע. באופן כללי, בתחומי האנרגיה בכלל, והחשמל בפרט, נראה כי אנו עומדים בפני תהליכי שינוי מאוד גדולים. אנו בוחנים את הדברים בתשומת לב רבה, ונערכים לאפשרויות שנוכל לנצל את ההזדמנויות וכמובן לדעת להיזהר מן הסיכונים.

בהתאם ובהמשך להחלטות הנהלת המשק, בכוונתנו להעתיק את פעילות פופלי לאתר חדש. כפי שכבר ציינתי בעלון, הפעילות בענף מתרחבת, ועומדת לכלול גם את שלב הניפוי, האריזה, האכסון וכמובן גם השיווק של התוצרת. לשם כך, אנו מקימים מבנה, רוכשים ציוד ומיכון שיאפשרו לנו לבצע זאת. המיקום שנקבע לפופלי החדשה – על גבי בריכות מי השופכין ההיסטוריות של שלמון ז"ל, שכוסו ויובשו זה מכבר, וכעת יוכשרו לייצודן החדש. בהקמה הפרויקט אוחזים יואב פרנקל – מנהל פופלי, אליסף אש תומך בו בתחומי הבינוי, ומאחור עוזר/מנווט אורן צרפתי, המנהל היוצא של פופלי. אנו במרוץ מטורף נגד השעון. בכוונתנו "להרים את השלטר" כבר בקציר הקרוב של יבול הפופקורן אשר אמור להגיע למפעל בתחילת חודש אוגוסט הקרוב.

בשבועיים האחרונים השקענו כסף רב ומאמץ גדול מאוד, בפינוי וניקוי יסודי של כל הררי הפסולת שהצטברו לאורך השנים האחרונות בחלקת הקרקע מעל סיפן. לפני הפינוי, האזור נראה ממש כמו מזבלה אזורית. בימים אלו אנו עומדים להקים גדר סביב לשטח, ולבנות שני שערים רחבים משני צדדיו. השלכת הפסולת במקום תיפסק. ייצרני הפסולת, קבלנים, ענפים, מוסדות וחברים יחויבו לדאוג לפינוי הפסולת לאתרים מורשים. למנהלי הענפים המשתמשים ומתפעלים את השטח לצרכי ענפיהם, יינתנו מפתחות לשערים. הסמכות והאחריות על שמירת הניקיון באתר ניתנה למשה'יה גינזברג. בתקווה ובאמונה שנצליח לשמור על סביבת החיים בביתנו נקיה וראויה יותר.

בעיצומם של ימים אלו, עוסקת הנהלת המשק בהרכב מורחב יותר, בלמידת הנושא של הקמת מפעל גזר חדש בסעד על פי תכניות שהניחה לפנינה מנהלת הגזר. העוסקים במלאכה משקיעים שעות רבות מאוד של העמקה

במכלול הנושאים הקשורים למהלך. אנו מאמינים כי במהלך השבועיים הקרובים תוכל ההנהלה להביא בפני אסיפת החברים את המלצתה, לקראת דיון והחלטות. ומשהו אישי קטן. אתמול נכנס החבר הנזי למשרד ובשקט בשקט הניח על שולחני אלבום. דפדפתי בו ולעיניי נגלתה אסופה רחבה וערוכה בטוב טעם של שירים, ציורים ואיורים מעשה ידיו לאורך עשרות שנות חייו. התרגשתי, אהבתי. תציצו, כדאי מאוד לדעתי. אשרי הקיבוץ שאנשים כאלו חברים בו.

עבת fe לופ, חלופ

מערכת האיף הרך - סצד

הזמנה להשתתף בערב חשיבה של מערכת הגיל הרך

מה דעתכם על התכנים החינוכיים הנלמדים בבתי הילדים?

יש לכם מה לומר בנושא לוח החופשות או עלויות המערכת?

אם כן- יש לכם הזדמנות לבוא ולהשפיע בנושאים אלה

ועוד רבים אחרים ביום שלישי הבא!

מערכת הגיל הרך, הנהלת הגיל הרך וצוות ההיגוי מזמינים את ההורים וכל חברי קהילת סעד לשיח

בנושא: "מערכת הגיל הרך",

יחד נחשוב על נקודות לשימור, לשיפור ושינוי.

בואו להשמיע את קולכם ולהשתתף בדיון פתוח ופורח, נשמח לראותכם לוקחים חלק פעיל בערב זה,

המהווה בסיס לבניית תוכניות עתידיות.

בציפייה לערב מעשיר ותורם- הזמן עליכם הקפה עלינו!

נפגש ביום שלישי, כג' אדר ב', 25.3.14 בשעה 20:30

בחדר האוכל הימני

כולס מולמניס

ליופא עקיבא מלף טופ לבר המצווה

לאסתר ולניב ולכל המשפחה

הרבה שמחה ונחת - קהילת סצד

הציבור מולמן למחז צמנו לרצל היכנסו של כננו יופא לצול מצוות.

קידוש ייצרק על הדסא מול ביתנו לאחר השיצור בבית הכנסת.

משפחת עקיבא

